

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

DECEMBER 1983

Volanie k prebudeniu

Milovaní bratia a sestry, drahí priatelia, srdečne vás všetkých zdravím Slovom z Jóba:

„Lebo rokov malý počet ide ku koncu, a pôjdem cestou, ktorou sa nikdy nevrátim.“ (16:22)

Toto je vážne Slovo a týka sa každého jedného človeka. Od Adama všetci prišli i odišli. Nič na živote nie je také isté ako smrť. Pre tých v Kristu zosnulých však nie je nič také isté ako vzkriesenie. Pre tých v Kristu žijúcich nie je nič také isté ako premena ich smrteľných tiel a pre obidve skupiny nie je nič také isté ako ich stretnutie s Pánom v povetrí. S úplnou istotou budeme na základe Slova Božieho oslavovať s nebeským ženíchom svadobnú hostinu Baránka. Blahoslavený a svätý je, kto bude mať pri nej účasť.

Opäť končí jeden rok a väčšina ľudí premýšľa o tom, čo tento rok priniesol. Žiadny deň, žiadna hodina, žiadna zmeškaná príležitosť sa viac nevráti. Či správne alebo zlé, dobré alebo prevrátené, nič z toho, čo sa už stalo, už nemôžeme odčiniť. V duchovnej oblasti mal pre mňa tento rok obrovský význam a za to som Bohu vďačný. Všetko ostatné je vydané pominateľnosti a nie je hodné, aby sme sa tým zaoberali. Pánu bolo v tomto roku prinesené bohaté ovocie. Mnoho vzácnych duší zachránil. Iní boli privedení k poznaniu pravdy zjaveného Božieho Slova pre tento čas.

Ako je to s nami? Skutočne každý jeden z nás tento rok aspoň jednému človeku hovoril o spáse alebo sa stal pre druhého požehnaním? Či sme tento rok najmenej jednej duši mohli ukázať spásu v Kristovi? Čím sme boli zamestnaní a ako sme vyplnili náš čas? O čom a s kým sme hovorili? Pán nech naplní naše srdcia svojou premáhajúcou dobrotou a milosťou a svojou božskou láskou tak, aby pretekala a boli sme iným k požehnaniu. Ak by niekto v skutku žil

len sám pre seba, tak to bol premárnený rok a mali by sme od srdca Pána prosieť, aby sme mohli na ten uplynulý rok zabudnúť a nechať ho za nami a v tomto roku, ktorý leží pred nami, Mu priniesli ovocie. U Boha sú všetky veci možné. On môže dať nové netušené požehnanie, ak sa Mu plne postavíme k dispozícii.

Bolo by zlé, ak by niektorí pri podrobnom skúšaní samých seba museli dokonca zistiť, že iným neboli k požehnaniam, ale k urážke, že sú prekážkou na ich ceste k spásu. Žiaľ, väčšina si to uvedomí až na smrteľnej posteli. Až dovtedy všetko svoje počínanie ospravedlňujú tým najnábožnejším spôsobom a považujú svoje priania za skutočnosť. Až keď už je príliš neskoro, chceli by takíto ľudia mnohé dohnať, prichádzajú výčitky svedomia a pocit viny, radi by to napravili a prosili o odpustenie. Vo väčšine prípadov to však už nie je možné. Okrem toho existujú aj takí, ktorí po odchode nejakého človeka domov ho ospevujú, aj keď za jeho života o ňom nič dobré nehovorili. Pred tým všetkým nech verný Pán tých Svojich ochráni. Chceli by sme s Pavlom môcť prevolať: „*Ak žijeme, žijeme Pánovi, ak zomierame, zomierame Pánovi.*“ Tieto slová musíme s Božou pomocou vyžívať. Vôľa Božia nech sa deje skrze každého jedného z nás, Kristus náš Spasiteľ dal zaslúbenie, že bude prebývať vo všetkých vykúpených a až do samého konca bude s nami. Z milosti sme to, čo Boh z nás učinil. Poznávame naše nedostatky, ale veríme, že On je viac ako mocný dať viac, ako my môžeme prosieť.

Rozhodnosť

Chceli by sme nášmu Pánovi a Spasiteľovi spolu so žalmistom prevolať:

„A však som bol vždycky s tebou, lebo si ma pojal za moju pravú ruku. Vedieš ma podľa svojej rady až kým ma vezmeš do svojej slávy. Koho by som mal na nebi? Ak len mám Teba, tak sa viacej nepýtam po nebesiach ani zemi. Moje telo i moje srdce hynie, ale skalou môjho srdca a mojím dielom je Boh na veky.“ (Ž 73:23-26 podľa nem. prekladu)

To môže povedať len ten, kto úplne osobne prežil, že ho Pán drží vo Svojej pravici. Čokoľvek sa môže v našom živote stať, dôverujeme

Bohu a smieme povedať: „*Vedieš ma podľa Svojej rady.*“ Aj keď Jeho cestám nie vždy rozumieme a tu i tam sme počúvali iných alebo sa nás chce niekedy zmocniť zúfalstvo, v najhlbšom vnútri nášho srdca znie: „*Aušak navždy zostávam s tebou...*“ Slovo Božie je v nás tak pevne zakotvené, že skrze nič a skrze nikoho nemôže byť z nás vytrhnuté. Po všetkom opovržení na záver bude pravdou to, čo sme čítali: „*...a potom ma vezmeš do Svojej slávy.*“ Naša životná cesta na zemi prechádza skrze hlbiny i výšiny, skrze chválu i pohanu, skrze uznanie aj odmietanie, ako to čítame v 2. Korinťanom 4:7-12, ale spojenie s Bohom trvá od večnosti na večnosť. Na tom okolnosti nemôžu ani len to najmenšie zmeniť.

„*Ak len mám Teba...*“, volá žalmista, „*... tak sa viac nepýtam po nebesiach ani zemi.*“ V živote každého jedného pravého veriaceho prichádza hodina, keď pre nás to pozemské a to, čo ľudia hovoria, už viac nemá taký veľký význam ako predtým. Náhle poznáme, aké pominuteľné je to všetko a že je len jeden, ktorý môže všetko správne posúdiť. Nestojíme pred ľuďmi, ale pred Bohom. Ak už nám na zemi aj nič iné nezostane, a nášmu telu a duši bude hroziť záhuba, tak napriek tomu voláme: ... skalou môjho srdca a mojím dielom je Boh na veky.“

Slová „*Ak len mám Teba, tak sa viac nepýtam po nebesiach ani zemi*“ nás možno nútia k zamysleniu, pretože my by sme predsa chceli byť v nebesiach. Ale aký zmysel by mali aj tie najkrajšie nebesia, ten najkrajší raj, bez Pána? Čo by nám bolo platné, ak by sme videli nebeské zástupy, cherubínov, serafínov, anjelov a všetku slávu, ale Boha, nášho Pána, tvárou v tvár nevideli? Nie je snáď toto ten jedinečný a nezmeniteľný zmysel nebies, totiž, že tam Boh, náš Pán spočíva? Až skrze Neho všetko ostatné dostáva svoj zmysel v tom úseku, do ktorého to patrí. Aj náš život má až potom skutočný zmysel, keď Kristus skrze neho je vskutku zjavený (Kol 3).

Keď bol brat Branham presadený do raja, videl milióny spasených, odetých v bielom a slávu Božiu, ale povedal: „Chcel by som vidieť Ježiša. On bol mojím celým životom a teraz by som chcel Jeho vidieť.“ Tak to bude s nami všetkými. Máme zasľúbenie, že sa už skoro stretne s naším milovaným Pánom. „*Blahoslavení sú čistého srdca, pretože oni Boha uvidia.*“ To nech daruje On sám každému

jednému, kto tieto riadky číta a k Nemu sa priznáva. Spoločne sa chceme modliť tak, ako je napísané v Žalme 51:12: „*Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.*“

Či sa jedná o Cirkev, službu, užívanie daru, modlitbu, spev, alebo akékoľvek biblické jednanie, nemá vôbec žiadnu cenu, ak Pán nie je ich stredobodom. On je to, ktorého ospevujeme, On je to, ktorého milujeme, o kom hovoríme, skrze Neho a pre Neho bolo všetko stvorené. On je hlavou Cirkvi a všetko skrze Neho povstalo (Kol 1:14-20).

Pravé prijatie

Prorok Jeremiáš volá, vedený Duchom: „*Počujte, nakloňte svoje uši, nebuďte vysokomyseľní, lebo je to Pán, ktorý hovoril!*“ [Jr 13:15 podľa nem. prekladu] Často sme si pripomínali slová, ktoré stoja na konci každého listu zborom: „*Kto má uši, ten počuj, čo Duch hovorí zborom.*“ Dnes, viac ako kedykoľvek predtým, ide o to, úplne sa pred Pánom stíšiť a správne načúvať. Jeho Slovo nemusí byť vysvetľované alebo o ňom diskutované, ale musí byť prijímané do srdca, musí byť o ňom v srdci uvažované, v ňom zachovávané a verené. Podľa toho poznávame, či ľudia počúvajú len rozumom alebo či sa v ich srdciach Slovo stáva božským zjavením. V kázani „Zjednotenie pod jednou hlavou“ sa brat Branham zmieňuje, že Boh si zvolil srdce a diabol berie hlavu. Nesmieme konať podľa toho, čo vidia naše oči alebo počujú naše uši, ani sa zdržiavať tým, čím by ľudia chceli zamestnávať seba i iných. Ak chceme počúvať, čo Boh hovoril, musíme sa pred všetkým ostatným uzavrieť. Len potom môže byť semeno Slova vložené do nášho srdca a priniesť úžitok.

O Abrahámovi, je písané, že vnímal odumrelosť svojho vlastného tela i odumrelosť materského lona Sáry, avšak tým, čo mu hovoril rozum, sa nenechal zviest' k neviere. Pevne zotrval na zaslúbení Slova, ktoré hlboko vniklo do jeho srdca. V týchto dňoch hovoril Boh k naším srdciam a chcel by Svoje Slovo vložiť hlboko do našej duše, kde satan už nemá prístup. Boh sám bdie nad Slovom, ktoré sme vo viere prijali a v pravý čas ho naplnia. Tak, ako to bolo s Abrahámom, tak to bude i teraz s duchovným semenom Abrahámovým. Isté veci síce vnímame a mnohokrát nemôžeme zabrániť tomu, aby sa nám to

alebo ono nedostalo do uší, ale nedopustíme, aby by to v našom srdci zapustilo korene, pretože sme určení k tomu, aby sme do seba prijali čisté, božské Semeno a uposlúchli jedine to, čo nám chce povedať Boh.

„Nebudte vysokomyseľní, lebo je to Pán, ktorý hovoril!“

[Jr 13:15 podľa nem. prekladu]

Nikto nemusí hovoriť, že je vysokomyseľný, stačí už to, keď sa povyšuje nad to, čo Pán hovoril v tomto čase, ďalej hovorí svojou vlastnou rečou a zotrúva v tradičných názoroch. Lepšieho dôkazu o duchovnej pýche niet. Pán je to, ktorý hovoril. Tomu sme porozumeli a tomu veríme. Stále znovu bolo zdôrazňované, že teraz máme do činenia s posledným hovorením Pánovým. K tomuto zjavenému Slovu nesmie byť nič pridané a nič z neho nesmie byť odobraté. Od každého, kto chce pred Ním obstáť, požaduje Pán plný rešpekt pred Jeho Slovom a ctibázeň pred všetkými Jeho rozhodnutiami. Jedine Božia bázeň je počiatkom božskej múdrosti. Všetku ľudskú múdrosť si môžeme odoprieť, pretože tá je v Božích očiach bláznovstvom.

Obnovenie

„... aby prišli časy občerstvenia od tvári Pánovej, a aby poslal predurčeného vám Krista Ježiša...“ (Sk 3:19-20).

Návrat nášho Pána môže nastať až po tom, ako prišiel čas občerstvenia a všetko bolo navrátené. Skrze zvesť konečného času nám bolo ukázané, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil. Nejedná sa však len o zvesť o navrátení, o ktorej sa mnoho diskutuje, ale o plné navrátenie samotné, ako je nám v Božom Slove zaslúbené. Veríme tomu, lebo o našom Pánu Ježišovi stojí písané *„... ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku.“ (Sk 3:21)*

Zreteľnejšie to nemôže byť napísané. Návrat Pána je veľmi blízky; avšak predtým musí nastať znovunapavenie. Všetko sa stane v stanovenom poradí a nie tak, ako to pociťujeme my. Každé Slovo, ktoré Boh zvestoval skrze ústa Svojich svätých prorokov, sa naplní. Boh volá von ľudí, ktorí o tom, čo On zaslúbil nediskutujú, ani to stále

znova nevykladajú, ale tomu veria, aby sa to mohlo stať skutočnosťou.

Každá biblická pravda, úplne všetko, čo nám skrze Krista bolo sprístupnené, sa môže naplniť len vtedy, až je to príslušné Slovo Písma zvestované a veriacimi prijaté. To je vlastne samotný základ každej Božej zvesti, lebo viera, ktorá pred Bohom platí, môže prísť jedine z kázania Slova. Jedná sa o dokončenie Božieho diela a Jeho Cirkvi, podľa zaslúbení a časového plánu spásnych dejín. Viera prichádza z kázania, v ktorom je zvestované Slovo určené pre tento čas. Len tak môže na Cirkev prísť skrze Ducha Svätého čas rozváženia a milostivé Božie navštívenie. Skrze to nastane navrátenie všetkého toho, čo bolo v prvotnej Cirkvi, a všetko bude znovu uvedené do správneho stavu. Potom príde Pán Ježiš, aby vzal Svoju Cirkev, ktorá bude bez poškvrny a vrásky, pretože je vyvolaná, ospravedlnená, očistená, posvätená, naplnená a zapečatená Svätým Duchom.

Smutný vývoj

Je stále zreteľnejšie, že niektorí Pána a zjavené Slovo vôbec neporozumeli a prekrúcajú ho ku svojej vlastnej skaze, ako aj ku skaze druhých. Od brata Branhama prijímajú to, čo sa im hodí do konceptu, bez toho, aby to zaradili do Svätého Písma. Jeho výroky zle porozumeli, zle vykladajú a zle zaraďujú. Čo hovoria, pri skúške Slovom v žiadnom prípade neobstojí. Musím sa postaviť na obranu brata Branhama, ktorý bol splnomocnený a Bohom poslaný prorok, pred všetkými rozličnými učeniami, ktoré sú mu pripisované. S odvolávaním sa na jeho meno je v tejto dobe páchaný ten najväčší zmätok. Každý, kto jeho kázania skutočne čítal a je s jeho službou oboznámený, vie, aký význam kládol na Božie Slovo. On bol prorok Slova a mal za úlohu vyvolať Boží ľud zo všetkých výkladov, tradícií a falošných učení a navrátiť ho k originálnemu Slovu. Učenia, ktoré nie sú v súlade s Bibliou, nemajú s bratom Branhamom vôbec nič spoločné. To najsmutnejšie je, že takíto ľudia Sväté Písmo viac nepovažujú za absolút. Preto neporozumeli ani výkonom brata Branhama. Blúdenie a zmätok panuje tam, kde nie je všetko zostavené do Božieho Slova.

Ktokoľvek zastupuje nejaké zvláštne učenie, stáva sa fanatikom a činí si nárok na samospasiteľné zvestovanie. Kázaním je poslucháčom rozpaľované peklo, je im upierané spasenie, ak bezpodmienečne neuveria týmto zvláštnym učeniám. Vyhliadka na vytrženie je im poskytnutá, len ak to špeciálne zjavenie príjmu. Bolo by smutné, ak by Boh vykúpenie tých vzácnych duší a ich večnú spásu učinil závislou od takých úbohých ľudí! Pod plášťom proroka a so štítom zvesti sú rozširované tie najnemožnejšie veci. Mnohí by boli šokovaní, keby vedeli o všetkom, čo v tomto čase prebieha. Tak ako sa Pavol musel vysporiadať s tými, ktorí hlásali iné evanjelium, tak ani mne neostáva iná voľba, ako urobiť korektúru Slovom Božím. Všetci, ktorí sa ešte Jeho Slovom nechajú osloviť, to vďačne príjmu.

Návrat Ježiša Krista

Žiadna udalosť nie je v Svätom Písme popísaná tak zreteľne, ako návrat nášho Pána, napriek tomu o tom existujú rozdielne názory.

Tvrdenie, že Pán Ježiš prišiel na túto zem v roku 1963 pri otvorení Pečatí, je absolútne zavrnutiahodné. V skutočnosti Pán v nadprirodzenom oblaku hovoril k bratovi Branhamovi. Ohnivý stĺp bol v jeho zhromaždeniach v priebehu rokov tisícekrát prítomný. Brat Branham sa o tom stále znovu zmieňuje. Visel nad ľuďmi, za ktorých sa mal modliť; boli mu ukazované podrobnosti o dotýčnych osobách. To však so skutočným návratom Pánovým nemá nič spoločné. Keď sa Pán Ježiš vráti, tak nie ako Ohnivý stĺp, nie ako Skala, nie ako Duch, alebo Slovo, ale ako je napísané: *„Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba“* (Sk 1:11) *„Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.“* (Mt 24:27)

Aj Slovo z 2. Jána 1:7, kde je písané: *„Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prišlého v tele. To je ten bludár a antikrist,“* je spájané s udalosťami z roku 1963. Toto biblické miesto je najnovšie používané na všetkých tých, ktorí neveria, že v roku 1963 prišiel Boh v tele. Nahlas sú označovaní za bludárov a antikristov. Aká tragédia! 2. Jána 7, 1. Tim. 3:16, Ján 1:1+14 a mnohé iné miesta vydávajú svedectvo o Ježišu Kristu, našom Pá-

novi, a inak o nikom inom. Tvrdiť niečo iné je bohorúhanie! Koná sa to však prirodzene pod rúškom tajomných siedmich hromov. Úbohým ľuďom, ktorí to zvestujú a veria, ostáva už len položiť jednu otázku: „Čo sa z toho Pána stalo, keď bol brat Branham v decembri 1965 odvolaný domov?“ V srdciach takých ľudí prebýva duch modlárstva, oni vykonávajú kult človeka a modloslužbu. Existuje len jedno jediné zjavenie Božie v tele, a to sa stalo raz navždy v Ježišu Kristu, našom Pánovi! Vo všetkých veriacich prebýva Pán skrze Ducha Svätého.

V okamihu keď Pán v roku 1963 hovoril z oblaku k bratovi Branhamovi, začala podľa niektorých ľudí polhodina ticha zo Zjavenia 8. Podľa ich výpočtu skončí v roku 1983 resp. 1984. Totálny koniec stanovili najpozdšie na polovicu roka 1984 a zdôrazňujú to ešte viac, ako to činili s rokom 1977. Je zrejmé, že neporozumeli, že zjavenie oblaku nemá nič spoločné s naplnením siedmej pečate. Rok 1984 príde a odíde, bez toho aby sa ich predpovede splnili. Ak títo ľudia mienia že teraz je čas ticha, prečo ešte toľko hovoria, namiesto toho, aby mlčali? Ako sme písali už v poslednom obežníku, brat Branham ani raz nič také netvrdil. Kto by to chcel vedieť presne, môže si otvoriť knihu pečatí na strane 271 a zistí, že tam zmienené pečate zaraďil do Božieho Slova.

1. pečať: Zjavenie 6:1 2 a Matúš 24:4 – 5
2. pečať: Zjavenie 6:3 – 4 a Matúš 24:6
3. pečať: Zjavenie 6:5 – 6 a Matúš 24:7
4. pečať: Zjavenie 6:7 – 8 a Matúš 24:8
5. pečať: Zjavenie 6:9 – 11 a Matúš 24:9 – 13
6. pečať: Zjavenie 6:12 – 17 a Matúš 24:29 – 30

Siedmu pečať kladie br. Branham priamo na koniec pred zriadením Tisícročného kráľovstva:

„NA KONCI SIEDMEJ PEČATE ČAS KONČÍ. JE TO KONIEC CIRKEVNÝCH VEKOV: JE TO KONIEC SIEDMICH PEČATÍ, TRÚB, ČIAŠ HNEVU, JE TO DOKONCA KONIEC PRECHODU DO TISÍCROČNÉHO KRÁĽOVSTVA – TO VŠETKO JE OBSIAHNUTÉ V SIEDMEJ PEČATI... SIEDMA PRINÁŠA SKONČENIE ČASU PRE SVET... BOLO TO TAK MOCNÉ, ŽE O TOM NEHO-

VORIL ANI JEŽIŠ, ANI NIKTO INÝ. JÁN O TOM NESMEL PÍSAŤ. PODÁVA NÁM SPRÁVU LEN O TOM TICHU.“ (knihá pečatí, str. 331).

Ďalšia verzia o zjavení sa nadprirodzeného oblaku uvádza, že sa pritom jedná o naplnenie Zjavenia 10:1-6. Z tohoto dôvodu sme tiež ešte raz vytlačili fotografiu oblaku a prosíme všetkých, aby ju porovnali s popisom Pána v Zjavení 10. Pritom by sme si mali položiť tieto otázky:

1. Je nad Jeho hlavou dúha?
2. Žiari Jeho tvár ako slnko?
3. Sú Jeho nohy ako ohnivé stĺpy?
4. Má vo svojej ruke otvorenú knihu?
5. Stoja Jeho nohy na zemi i na mori?

Ak ešte vezmeme v úvahu správy, ktoré o tejto udalosti podal brat Branham, bez ťažkostí budeme môcť zodpovedať aj tieto dve otázky: Vydalo tam tých sedem hromov svoje hlasy? Prisahal tam Pán, že už viac nebude času? Ak je v Biblii opísaná určitá udalosť, môžeme si byť istí, že jej naplnenie s ňou bude stopercentne súhlasiť.

V roku 1963 mala vraj byť tiež uzavretá nová zmluva. Brat Branham také niečo nepovedal; ani v Písme Svätom o tom nič nie je. V 2. Mojž. 24:6-8 zriadil Boh so svojím vyvoleným ľudom skrze krv prvú Zmluvu. V Matúšovi 26:28 povedal náš Pán Ježiš: „... *lebo toto je moja tej novej zmluvy krv.*“ Táto nová Zmluva nadobudla právoplatnosť na Golgote. O nejakej tretej zmluve nehovorí žiadne miesto Biblie. Falošné učenie je označované za zjavenú „pravdu“ siedmich hromov. S Písmom Svätým však nemá nič spoločné.

Práve tak pokračujú špekulácie o novom Božom mene. Je nepochopiteľné, že najnovšie už nie sú modlitby ukončované ako už takmer dvetisíc rokov „v mene Ježiša Krista“, ale slovami: „o to prosíme v novom Božom mene.“ Mnohí budú teraz iste krútiť hlavou a povedia: „To snáď nie je ani pravda!“ Bolí, že všetky tieto učenia vôbec povstali. Zdá sa však, že nikomu dosiaľ nenapadlo, že neexistuje ani jediné miesto v Biblii, ktoré by hovorilo o novom mene Božom. Len v Zjavení 3 verš 12 náš Pán povedal: „*Toho, kto víťazí, učiním stĺpom*

v chráme svojho Boha ... a napíšem na neho meno mesta svojho Boha ... i svoje nové meno.“ Tieto i všetky ostatné zaslúbenia v listoch zborom sa týkajú zástupu premožiteľov a naplnia sa na celkovej Cirkvi – Neveste, akonáhle vojde do slávy.

Každý čitateľ Biblie pozná rozličné mená Boha Pána: Elohim, Yahwe, Immanuel, Ježiš, ak menujeme len tieto štyri. Práve tak, ako je Pán Synom Božím, Synom človeka a Synom Dávidovým, ale každé z týchto označení má svoje jasné biblické zaradenie, tak je to i s tými menami, v ktorých sa Boh Pán predstavuje. Mnohí kázali i písali o tom, čo znamená „Elohim“, čo „Yahwe“, čo „Ježiš“ a „Immanuel“, avšak žiaden až do dnešného dňa nehovoril ani nepísal o tom, aký význam má výrok: **„... jeho meno sa zovie: Slovo Božie.“** (Zjav. 19:13)

Okrem toho ešte stále existujú ľudia, ktorí si naďalej nárokujú, že sú „ôsmym poslom“! Áno, dokonca ich ešte niekoľko pribudlo, takže zatiaľ existuje už viac ako desať „ôsmych poslov“. Podľa Zjavenia 1:20 má však Pán vo Svojej ruke len sedem anjelov. Rýchlo však k tomu nájdu zo súvislosti vytrhnuté citáty a jedno miesto Biblie, totiž Zjavenie 10:8-11 a hneď ich nasleduje niekoľko učeníkov. Tie slová sú však jednoznačne adresované osobne Jánovi, ako i v niekoľkých iných miestach v poslednej knihe Biblie. V predchádzajúcich kapitolách už prorokoval, čo príde na zem i na národy a teraz mal ešte raz prorokovať o kráľoch a národoch. To nájdeme hneď v tých nasledujúcich kapitolách. Ktorý z týchto samozvaných ôsmych poslov už prorokoval o národoch a kráľovstvách? Kto z nich to bude v budúcnosti činiť? Je to nepochopiteľné, a predsa pravda, že i takí ľudia stále ešte nachádzajú prívržencov.

Všetky nové teórie sú pripisované viac alebo menej tajomným siedmim hromom. Výklady v medzičase prekročili všetky hranice. Jedni zvestujú, že príde sedem splnomocnených mužov, ktorí musia tiahnuť cez celú zem. Pre iných je to sedem cností, ktoré „znejú ako hromy“ z osobného života. Ďalší zasa zvestujú, že tých sedem anjelov Cirkvi ešte neskončilo svoju službu a v dôsledku toho sa ešte raz musia vrátiť. Najnovšie už vraj krv zmierenia nie je na tróne milosti, ale v tých siedmich hromoch, aj keď nikto nevie, čo v skutočnosti sú. Pokúšajú sa ľuďom urobiť zrozumiteľným, že budú môcť byť zapeča-

tení Duchom svätým, len ak vo viere príjmu krv v tých siedmich hromoch. Aká nezmyselná vec! Ja sám som sa stretol s jedným, ktorý o sebe tvrdí, že má Božiu pečať zo Zjavenia 7:2. Po niekoľkých minútach som ho nechal stáť a šiel ďalej svojou cestou, lebo tento človek bol choromyseľný.

Chcel by som sa na tomto mieste jasne dištancovať od všetkých nebiblických učení a skupín, ktoré sa síce na brata Branhama odvolávajú, ale zvestujú iné evanjelium. Každý má možnosť otvoriť Sväté Písmo a čítať, čo pôvodné evanjelium obsahuje. Kto je oboznámený s posolstvom konečného času vie, že kázania brata Branhama nejdú nad rámec Slova Božieho, ale uvádzajú doň. Preto nemôžem a nebudem zvestovať nič, čo nesúhlasí so Svätým Písmom.

Keď mal brat Branham prežitie, v ktorom smel vidieť slávu, bolo mu povedané, že bude súdený pred ľuďmi, ktorým kázal. Udivene sa pýtal: „Bude i Pavel súdený?“ Nato anjel odpovedal: „Áno, i on.“ Brat Branham potom povedal: „Tak isto, ako obstoja pred Bohom tí, ktorým kázal Pavel, obstoja i všetci tí, ktorým som kázal ja, lebo som kázal to isté evanjelium, ktoré zvestoval Pavel, učil to isté a krstil tak ako on.“ Ako mohutný chór milióny zvolali: „Na to spolieham“.

Pavel vyslovil kliatbu nad všetkými, ktorí zvestujú iné evanjelium. Brat Branham toto miesto často zmieňoval. V akom zaslepení prekračujú ľudia v našom čase každú hranicu a ešte sa domnievajú, že dostali obzvláštno zjavenie! Hovoria o veľkých požehnaniach a na základe Slova Božieho stoja pod priamou kliatbou. Kde ostáva večne platné evanjelium, ktoré má byť na základe Zjavenia 14:6 zvestované všetkým národom? Čo sa deje s výrokom nášho Pána: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ (Mat. 24:14)? Avšak u týchto ľudí nesúhlasí s pôvodným zvestovaním už vôbec nič. To má byť Božia zvesť? Nie, a ešte raz nie! Boh je a ostáva Bohom Svojho Slova a On nad ním bdie, aby ho v pravý čas naplnil.

Nikto nech tieto objasnenia ľahkomyseľne neobchádza. Už viac nesmieme počúvať nikoho, kto nás chce – ako tvrdí – uviesť „do hlbších poznání a tajomstiev Božích“. Podľa Ježišových slov je to Duch Pravdy, ktorý vedie do všetkej Pravdy, a nie jeden človek druhého.

Pravdiví svedkovia

Musíme si uvedomiť, že nositelia Božieho Slova boli vo všetkých dobách napádaní nepriateľom. Nikdy to neboli falošní proroci, ktorí by boli kameňovaní, alebo zabíjaní, ale vždy len nositelia božského zjavenia Božej vôle a Božieho Slova. Satan už od prvopočiatku nenávidel originálne Božie Slovo a hneď v záhrade Eden začal s prvým výkladom. Chcel zničiť Slovo, ale mohol len usmrtiť nositeľa Slova. Slovo ostalo v priebehu celého času zachované.

Od Ábela až po Zachariáša tiekla v Starom zákone krv Božích služobníkov. Potom bol sťatý Ján Krstiteľ a tým najpotupnejším spôsobom ukrižovaný náš milovaný Pán. Potom boli na rade apoštolovia. Po nich nasledovali všetci mučeníci kvôli Slovu. Pokiaľ brat Branham žil, zúrilo proti nemu celé peklo. On bol terčom nepriateľa, kým všetci ostatní evanjelisti boli ponechávaní na pokoji. Keď sa jeho služba blížila k záveru, narazili do jeho auta spredu štyria Mexičania. Pretože je mojím poverením niesť Bohom zjavené Slovo do celého sveta, je teraz všetka zúrivosť nepriateľa namierená proti mne, napriek tomu, že je mienené Slovo. Keby som pripustil čo i len jediný výklad a tým sa otvoril falošnej inšpirácii, upustil by odo mňa diabol ešte dnes. Avšak kým som zaviazaný k tomu, aby som odkrýval všetky falošné učenia a satanove intrigy odhaľoval, bude sa pokúšať vyliat si na mne svoj hnev.

Je neuveriteľné, čo všetko je púšťané do sveta, aby bola podkopaná vierohodnosť terajšej služby. S úsmevom sa hovorí: „Veď to je tvoje dielo, preto musí byť zničené; keby to bolo dielo Božie, nemohlo by byť zničené.“ Je pri tom dokonca citované biblické miesto. Od kedy sa stará Satan o dielo nejakého človeka? Nenecháva on všetky denominácie, cirkvi a slobodné zbory na pokoji? Nepokúšal sa vo všetkých dobách ničť Cirkev Pánovu a nepoužíval k tomu od počiatku ľudí? V 1. Kor. 3:17 však stojí: *“Ak niekto kazí chrám Boží, toho skazí Boh; lebo chrám Boží je svätý, ktorým ste vy.”* Avšak tak iste, ako že Boh žije, všetci, ktorí sú určení k tomu, aby videli Jeho slávu, odhaliť tieto zbožne zamaskované Satanove intrigy a nebudú počúvať žiadne ničivé slová Satana.

Ako sám Pán povedal, nebude sa Jeho služobníkom dariť inak ako Jemu. Ak Ho nazývali Belzebubom, nepotreboval sa cítiť osloveným. On predsa vedel, kým bol, a to stačilo. Brat Branham, ktorého označovali za jasnovidca, k tomu povedal: „Odkedy je Satan zamestnaný tým, aby toľkých ľudí priviedol do Božieho kráľovstva? Odkedy zvestuje vykúpenie skrze preliatu krv Baránka?“ Ak niekto hovorí: „Teba nepovolal Boh, ale Satan“, tak sa nijaký Boží muž necíti byť tým oslovený, lebo nikto mu nemôže vziať to, čo Pán povedal. Dňa 2. apríla 1962 pri úsvite prehovoril Pán prikazujúcim, prenikavým hlasom: **„... pošlem ťa do iných miest, aby si zvestoval Moje Slovo...“** Brat Branham to neskôr pred svedkami potvrdil. Na tom nič nezmenia ani tie najstrašnejšie urážky v listoch či ústne. Bohom poverený muž sa od Božieho Slova nikdy neodchýli. Povolanie k službe je zároveň záväzkom voči Slovu Božiemu.

Človek musí osobne zažiť Satanovu zúrivosť, aby poznal, aké účinky to so sebou prináša. Nachádzame sa predsa v poslednom časovom období, posledná zvesť vyšla, posledný duchovný boj proti Neveste započal. Ako povedal brat Branham, počas 2. svetovej vojny sa démoni s veľkou zúrivosťou vrhli na Židov. Avšak ani jediný z tých šesť miliónov kruto zavraždených Židov ani jedného z týchto démonov nevidel. Naopak: videli dobrých otcov, verných manželov, poslušných vojakov. Napriek tomu sa vražední démoni na nich vyzúrili skrze najstrašnejšie ohavnosti vykonané normálnymi ľuďmi. Počas svojho procesu Eichmann preniesol bez dojatia skrze svoje ústa: „Nie som si vedomý žiadnej viny.“

Títo démoni, ktorí sa odjakživa oborovali na Cirkev Božiu i Židov, mieria svoje vražedné útoky teraz proti Cirkvi živého Boha a ešte stále k tomu používajú ľudí, ktorí sa im dávajú k dispozícii. Boli to zbožní ľudia, ktorí zavraždili prorokov, pribili Pána na kríž, usmrtili apoštolov a prenasledovali novozákonných svätých. Nikdy si neboli vedomí nejakej viny, naopak, boli presvedčení o tom, že preukázali Bohu službu (Ján 16:2). Ak sme skutočne Cirkvou živého Boha a tým aj nosičmi Jeho Slova a Jeho zasľúbení, máme dnes očakávať niečo iné? Iste nie! Musíme počítať s tým, že duchovný boj bude o to silnejší, čím bližší bude Pánov návrat.

Aby sme zistili, na ktorej strane stojíme, musí jeden každý skúšať sám seba a položiť si otázku, či iných osočuje alebo je osočovaný, či potupuje alebo je potupovaný, či iných odsudzuje alebo je odsudzovaný. V tomto zozname by sme mohli pokračovať. Božské semeno nikdy neprenasledovalo. Semeno Božie je určené k tomu, aby bolo pretvorené v obraz Ježiša Krista, Syna Božieho. Tam, kde je skutočne Boží Duch a Božie Slovo, bude vo všetkých, ktorí sú vykúpení skrze krv Baránka, zjavená Ježišova prirodzenosť.

Zvláštne vedenie

Všetci služobníci Boží boli vedení zvláštnym spôsobom. Každý žil v inej dobe a mal vykonať iné poverenie; služba jedného každého prebiehala podľa Božieho spásneho plánu. Žiaden z nich nemal právo zasahovať do Božích rozhodnutí. Každý jednotlivý bol povolaný, poverený a poslaný a musel konať, čo mu Pán prikázal. Bez toho, aby sa ho niekto na niečo pýtal, bol Jozef vrhnutý do jamy, predaný do Egypta, vrhnutý do väzenia a musel všetkým prejsť len preto, že Boh chcel zachovať potomkov Abraháma, Izáka a Jáкова v dobe hladu nažive.

Boh sa Jóba nepýtal, či súhlasí s tým, že Satan zničí celý jeho dom a spustoší všetok jeho majetok. 24 kapitol pojednáva o príbehu muža, ktorý sa vôbec ničoho nedopustil a napriek tomu bol vydaný zúrivosti Satana.

Mojžiš si nemohol vybrať, či by chcel prevziať ťažkú úlohu vyviesť národ izraelský. Jeho celoživotná cesta bola predurčená. Jána Krstiteľa sa taktiež nikto nepýtal, či chce byť prorokom podľa Izaiáša 40:3 a Malachiáša 3:1. Božská voľba ho určila, aby túto službu vykonal. Tiež sa ho nikto nepýtal, či je ochotný položiť svoju hlavu len preto, že jedna dáma tancovala. Kritici by sa mohli právom pýtať: „Ján, kde bol tvoj Boh, ktorého si obhajoval? Kde bol ten Pán, ktorému si pripravil cestu, keď si sa dostal do žalára?“ Ani Pavel nemal žiadnu voľbu. Pán sa s ním stretol, dal mu príkaz, lebo on Mu mal byť vyvoleným nástrojom, aby niesol Jeho meno pohanom atď.

Ani brata Branhama sa nikto nepýtal, či chce prevziať najväčšie poverenie všetkých čias. Pán sa mu zjavil a povolal ho, aby sa skrze jeho službu naplnili zaslúbenia, ktoré boli určené pre tento čas.

Práve tak málo som mohol ja ovplyvniť, že mi bolo dané poverenie zvestovať Slovo a rozdeľovať duchovný pokrm. Preto nemôžem inak, než kázať to isté evanjelium a zvestovať celú radu Božiu, ako to činil Pavel a brat Branham, lebo i ja sa budem musieť ako i oni zodpovedať pred všetkými, ktorým som káزال. Spoločne chceme v onom dni taktiež pred Pánom obstáť. Zo zjaveného Slova nemôžeme vyberať, čo sa nám zachce, ani nesmie byť svojvoľne vykladané. Znovunapravenie je od tejto poslednej služby závislé. Kto sa v každom smere nepodriaďuje Božiemu Slovu, stojí mimo záverečného spásneho diela. O takých ľuďoch Pán hovorí, že ho vzývajú nadarmo a nachádzajú sa preto v blude, pretože neznajú Písmo ani moc Božiu.

Teraz na konci ide o všetko, čo Boh vyslovil skrze ústa Svojich svätých prorokov a apoštolov. To je božská zvesť tohto času, ktorú Boží ľud musí počuť. Preto Pán 28. decembra 1982 prikázal: **„Zhromaždi mi Môj ľud, s ktorým som uzavrel zmluvu pri obeti!**“ Neschádzame sa, aby sme počuli nejakého brata, ale aby sme počuli Slovo všemohúceho Boha. Prial by som si, aby každý z vás raz počul ten prikazujúci hlas Pána, aby zistil, čo je tým v človeku spôsobené!

Nikto nemôže zmerať vďačnosť, ktorú cítim vo svojom srdci za tú veľkú prednosť, že som poznal brata Branhama a spoluprežil jeho službu počas desiatich rokov pred jeho odchodom domov. Od okamihu, keď som ho prvýkrát počul a pozdravil, povstala vo mne hlboká túžba dozvedieť sa o jeho zvestovaní viac. Od roku 1958 mi boli pravidelne zasielané všetky kázania, ktoré káزال v Jeffersonville. Tým som mal, ako nikto iný, možnosť, aby som spoluprežil Božie pôsobenie a duchovný vývoj jeho služby. Každé kázanie som počul najmenej trikrát, mnohé z nich som preložil a odvažujem sa tvrdiť, že neexistuje nikto, komu by bola skrze božské zjavenie zvesť zverená tak dôkladne a obsiahle. V priebehu rokov mal som s bratom Branhamom i písomný kontakt. Celkom mám od neho odložených 25 listov. Ten prvý pochádza z 11. 11. 1958, posledný z 30. 9. 1965.

Len prednedávnom mi napadlo, že sčasti sme mali tie isté prežitia. 1. 1. 1981 som videl, ako všetci viete, veľký zástup, ktorý bol vzatý nahor vo vytrhnutí. Všetci boli mladí a oblečení v bielom. Váhal som však zmieniť sa, že každý z nich mal svoju prirodzenú farbu vlasov. Keď som teraz znovu čítal knihu „Pečate“ zistil som, že brat Branham pri opise svojho prežitia hovorí na str. 245 to isté.

Tie isté slová, ktorými Pán prikázal bratovi Branhamovi, aby uskladnil pokrm, použil Pán aj vtedy, keď tým poveril mňa. Moje prežitie bolo publikované v marci 1963 v časopise „Mehr Licht Verlag“ (Vydavateľstvo Viac svetla) ročník 37, číslo 6. V tom čase ešte bola možnosť sa na to brata Branhama spýtať.

Keď mi Pán v Marseille dvakrát za sebou prikázal **„Vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!“** nebol som si vedomý toho, že bratovi Branhamovi boli pri kladení základného kameňa pre modlitebňu povedané tie isté slová. Vo veršoch 1 – 5 je veľmi zreteľne opísaný dnešný stav. Na základe počuteľného hlasu Pána a z Písma Svätého príkaz znie: **„Káž Slovo!“** Kto je skutočne z Boha, počuje Slovo Božie. Všetky výklady pominú, Božie Slovo však ostáva na veky.

Misijná práca

S pomocou Božou a vašou vernou podporou sme mohli i v tomto roku znovu pokračovať v diele Pánovom. Pri tejto príležitosti by som rád zo srdca poďakoval všetkým bratom, ktorí za tým účelom dali k dispozícii svoj čas.

Brat Etienne Genton a brat Forestieri sa zasadujú o prekladanie a rozširovanie zvesti konečného času v taliančine. Brat Chinnici z Palerma bol pri svojej evanjelizačnej službe Bohom mocne použitý. Spoločne sme tam prežili bohato požehnané dni a bohoslužby. Zaujal pevný postoj pre zvesť.

Ako je všetkým vám známe, je vo francúzsky hovoriacej oblasti brat Barilier plne zamestnaný vydávaním kázaní a svojimi osobnými misijnými cestami. Obzvlášť v krajinách centrálnej Afriky Pán jeho službu bohato požehnal.

Brat Long z Anglicka prevzal úlohu priniesť kázania brata Branhamu v správnej anglickej gramatike. Skrze jeho nesebeckú pomoc máme možnosť kázania tlačiť a rozosielať do celého sveta.

I všetkým bratom v škandinávskych krajinách, vo východnej Európe a po celom svete prajeme zo srdca Božie požehnanie.

Dokonca aj v Indii sú kázania prekladané a tlačené v niekoľkých jazykoch, takže i tam môžu byť tisíce zaopatrované duchovným pokrmom.

Obzvlášť prekvapený som bol, keď nám Pán otvoril dvere k arabským národom. Cesty a prostriedky, ktoré k tomu Boh používa, sú mnohokrát nad naše chápanie. Bolo obdivuhodné spoluprežívať, ako Boží ľud v Jordánsku a Egypte zo srdca prijal a uveril Božiemu Slovu.

Pri mojich návštevách títo bratia vždy znovu zdôrazňujú, akí sú vďační za to, že túto prácu môžeme spoločne vykonávať. Prosili ma, aby som srdečne poďakoval všetkým, ktorí moje misijné cesty, tlač a rozosielanie kázaní brata Branhamu svojimi darmi umožňujú. Sotva si môže niekto predstaviť, ako veľmi sa súrodenci po celom svete radujú z anglických kázni. V žiadnom inom roku sme nerozoslali toľko brožúr ako v tomto. S hlbokou vďačnosťou vám môžem oznámiť, že napriek všetkým novým úlohám mohli byť náklady pokryté. Všetci, ktorí zasielajú svoje desiatky a obete alebo ich v zbore v Krefelde, Zürichu alebo inde v zhromaždeniach dávajú do zbierky, majú vedieť, že tieto peniaze sú použité k tomuto účelu. Z obetí v Zürichu som mohol uhradiť nielen svoje cestovné výdaje, ale mnohým bratom finančne vypomôcť. Môžem len povedať: Pán vám to stonásobne odpláť a odmeň vašu vernosť, ako to On zaslúbil.

Pre rok 1984 všetkým zo srdca prajem Božie bohaté požehnanie. Pamätajte, prosím, na službu i mňa denne na svojich modlitbách.

Oznámenia

V nedeľu 25. decembra o 14:00 sa bude v Zürichu konať koncoročné zhromaždenie a Večera Pánova. Všetkých srdečne pozývame. Iste máte možnosť podľa toho si naplánovať stretnutie v rodinnom kruhu.

Veľmi rád by som prišiel i do Rakúska, aby som mal i s vami, vy milí, pred koncom roka pobožnosť pred Pánom. Žiaľ, tentokrát to nie je možné, pretože zo svojej cesty do Afriky sa vrátim len krátko pred Vianocami.

Veľmi srdečne však pozývame všetkých, ktorí sa cítia byť spojení s nami a s Pánom, na zhromaždenia na konci roka v Krefelde. Začínajú sa v stredu dňa 28. 12. o 19:30. Odteraz je postarané o pravidelné občerstvenie a ubytovanie.

Aj tentokrát počítame so súrodencami, ktorí prechodne odišli. Nedávno sme mohli zistiť, že mnohí sa rozpomínajú na požehnania z minulých rokov a radi znovu prídu na zhromaždenia. Očakávame mimoriadne Božie požehnanie a budeme sa tešiť, ak prídete. Aby sme mohli veci napláňovať, prosíme všetkých, ktorí by chceli prísť, aby nás o tom upovedomili.

Všetkým tým, ktorí žijú v rozptýlení a nemajú možnosť zúčastňovať sa zhromaždení, prajeme obzvlášť bohaté požehnanie a Božiu pomoc. Je pre nás výsadou, že vám môžeme pravidelne zasielať výťažky kázaní a obežné listy a tým vám slúžiť Slovom Božím.

Cesta do Izraela

Pôvodne sme zamýšľali, že na jar znovu vykonáme cestu Izraelom. Všetci, ktorí sa jej v minulých rokoch zúčastnili, boli príjemne prekvapení. Žiaľ, náš priateľ Simcha Goldner je už pre mesiace marec, apríl i máj zadaný. Ani nami navrhované kibuce už nebolo možné v tomto období rezervovať, takže sa cesta môže konať až na jeseň.

Navrhnutý termín od 13. do 15. september spadá do najkrajšieho ročného obdobia. Preto prosíme, aby sa všetci záujemcovia prihlásili do konca januára. Ak nepríde dostatok prihlášok, plán zrušíme.

Z príkazu Božieho pôsobiaci

Bro. Frank

"Jesus Christ the same yesterday, and today, and forever." Heb. 13:8.

REV. WM. BRANHAM

Branham Campaigns

P. O. Box 325

Jeffersonville, Ind., U. S. A.

November 11, 1958

ALL
THINGS
ARE
POSSIBLE
—
ONLY
BELIEVE

Mr. Ewald Frank
Krefeld=Oppoum
Korekamp 18,
Western Germany

Dear Brother Frank,

Rev. William Branham Evangelistic Campaigns

Jesus Christ the same yesterday, and today, and forever. - Heb. 13:8

P. O. BOX 325
JEFFERSONVILLE, INDIANA

CAMP MEETINGS

Sept. 30, 1965

CAMPAIGNS

Dear Brother Frank and All;

CONFERENCES

Greetings in the name of the Lord:

Fotokópia horných častí zmieneného prvého a posledného listu z od brata Branhama.

Na osobnú žiadosť brata Branhama som dvakrát hovoril v modlitebni v Jeffersonville.